

lijsten en de meldplicht voor transacties door leidinggevenden, heeft de FSMA een nieuwe circulaire uitgevaardigd inzake de verplichtingen van op de Vrije Markt genoteerde emittenten uitgevaardigd. In deze circulaire wordt, onder verwijzing naar de relevante bepalingen van de verordening marktmisbruik, aangegeven wat voorwetenschap is en wanneer en op welke wijze deze openbaar moet worden gemaakt, dat een lijst van personen met voorwetenschap moet worden opgesteld zodra voorwetenschap ontstaat en dat leidinggevende personen transacties moeten melden die zij voor eigen rekening uitvoeren in financiële instrumenten van de emittent.

Daarnaast heeft de FSMA een vernieuwde versie van de circulaire inzake praktische instructies bij de marktmisbruikverordening uitgevaardigd. Deze circulaire verduidelijkt hoe bepaalde verplichte kennisgevingsverplichtingen praktisch moeten worden nageleefd.

Verder werden de circulaire over de verplichtingen van op een gereguleerde markt genoteerde emittenten, de circulaire over de verplichtingen van op Alternext genoteerde emittenten en de circulaire over de verkrijging van eigen aandelen of certificaten door genoteerde vennootschappen of vennootschappen waarvan de effecten zijn toegelaten tot de verhandeling op bepaalde MTF's aangepast aan de bepalingen van de verordening marktmisbruik.

R.F. en G.H.

ESMA fines DTCC Derivatives Repository Limited 64,000 EUR for data access failures, 31 maart 2016⁴⁸ FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Transactieregister – EMIR
DROIT FINANCIER
Institutions et intermédiaires financiers – Référentiel central – EMIR

In het kader van verscheidene inbreuken door een transactieregister op haar verplichtingen onder EMIR⁴⁹ heeft de Europese Autoriteit voor effecten en markten ("ESMA") voor het eerst, op grond van artikelen 65 en 73, 1. EMIR, een boete van 64.000 EUR opgelegd aan een transactieregister en heeft de ESMA haar beslissing ook uitgegeven middels een bekendmaking aan het publiek.

De inbreuk door het transactieregister betrof het nalaten, gedurende 9 maanden, systemen te implementeren

waarmee de relevante autoriteiten rechtstreeks en onmiddellijk toegang krijgen tot de gegevens betreffende de derivatencontracten (inbreuk op Bijlage I, III, b EMIR). Deze inbreuk ging daarenboven gepaard met de verzwarende factoren dat 1) de inbreuk gedurende meer dan 6 maanden gepleegd werd, 2) de inbreuk systeemzwakheden in de organisatie van het transactieregister aan het licht heeft gebracht (verzwarende factor van Bijlage II, I, c) en 3) de inbreuk een negatief effect heeft gehad op de kwaliteit van de door het betrokken transactieregister bewaarde gegevens (verzwarende factor van Bijlage II, I, d).

R.F. en J.D.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 3 december 2015 (Pb.C. 38 van 1 februari 2016)

Quenon K. SPRL / Beobank SA/Metlife Insurance SA
Zaak: C-338/15, ECLI:EU:C:2015:795

FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Handelsagent

TUSSENPERSONEN (HANDEL)

Handelsagent

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Agent commercial

INTERMÉDIAIRES DE COMMERCE

Agent commercial

In het arrest van 3 december 2015 oordeelde het Hof van Justitie over de uitlegging van artikel 17, 2. van richtlijn nr. 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten⁵⁰, zoals omgezet in het Belgisch recht door de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst⁵¹ (en zoals in tussentijd opgenomen in Boek X, Titel 1 WER). Het geding betrof een samenwerking tussen een kredietinstelling en een verzekeringsinstelling enerzijds, en een handelsagent van de kredietinstelling en de verzekeringsinstelling anderzijds. Na verloop van tijd werd de samenwerking met de handelsagent eenzijdig en zonder enige opgave van redenen door de kredietinstelling stopgezet, wat omwille van praktische redenen ook tot de stopzetting van de samenwerking tussen de handelsagent en de verzekeringsinstelling leidde. Als gevolg van deze stopzetting verkreeg de handelsagent zowel een opzeggingsvergoeding als een uitwinningsvergoeding van de kredietinstelling.

⁴⁸. www.esma.europa.eu/press-news/esma-news/esma-fines-dtcc-derivatives-repository-limited-%E2%82%AC64000-data-access-failures.

⁴⁹. Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende OTC-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (Pb.L. 201 van 27 juli 2012).

⁵⁰. Pb.L. 382 van 31 december 1986.

⁵¹. BS 2 juni 1995, p. 15.621.

De handelsagent maakte als gevolg van deze stopzetting een geding aanhangig voor de rechtbank van koophandel te Brussel met het verzoek de kredietinstelling en de verzekeringsinstelling – afzonderlijk of *in solidum* – te horen veroordelen tot (1) de betaling van een opzeggingsvergoeding en een uitwinningsvergoeding wegens het verbreken van de verzekeringsagentuurovereenkomst, (2) van een bijkomende schadevergoeding en (3) van de provisies met betrekking tot de na het einde van die agentuurovereenkomst gesloten zaken. Deze vordering werd afgewezen, waarop de handelsagent hoger beroep instelde bij het hof van beroep te Brussel, die een prejudiciële beslissing verzocht betreffende de uitlegging van artikel 17, 2. van richtlijn nr. 86/653/EG, zoals omgezet in artikel 20 van de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst (intussen opgenomen in Boek X, Titel 1 WER). Betreffende de prejudiciële vragen besloot het Hof van Justitie dat:

- 1) artikel 17, 2. van richtlijn nr. 86/653/EEG zo moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling waarin is bepaald dat de handelsagent bij de beëindiging van de agentuurovereenkomst *zowel* recht heeft op een klantenvergoeding van maximaal een jaar beloning als op een bijkomende schadevergoeding, wanneer die klantenvergoeding de werkelijk geleden schade niet volledig dekt, voor zover een dergelijke regeling er niet toe leidt dat de agent tweemaal een vergoeding ontvangt voor het verlies van de provisies door de stopzetting van die overeenkomst; en
- 2) artikel 17, 2. van richtlijn nr. 86/653/EEG zo moet worden uitgelegd dat voor de toekenning van schadevergoeding niet vereist is dat een aan de principaal toerekenbare fout wordt aangetoond die in oorzakelijk verband staat met de beweerde schade, maar wel dat de beweerde schade verschilt van de door de klantenvergoeding vergoede schade.

R.F. en J.D.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

*David Haex & Tonya Aelbrecht*⁵²

Wetgeving/Législation

Wet van 6 juni 2016 tot wijziging van het Wetboek van economisch recht wat uittreksels uit de Kruispuntbank van Ondernemingen betreft (BS 21 juni 2016)

ONDERNEMING

Kruispuntbank van Ondernemingen

⁵² Advocaten te Brussel.

ENTREPRISE

Banque-Carrefour des Entreprises

Artikel III.35 van het Wetboek van economisch recht betreffende de talen waarin een uittreksel van de Kruispuntbank van Ondernemingen kan worden afgeleverd, werd gewijzigd bij de wet van 6 juni 2016. Naast de mogelijkheid om een uittreksel van een vennootschap op te vragen in één van de drie officiële landstalen, kan in de toekomst ook op uitdrukkelijk verzoek een Engelse versie afgeleverd worden.

De wet treedt in werking op 10 juni 2017, tenzij de inwerkingtreding bij KB zou worden vervroegd.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 10 maart 2016

Zaak: C.14.0399.N

BOEKHOUDING

Boekhouding van rechtspersonen – Algemeen – Beginnelen

COMPTABILITÉ

Comptabilité des personnes morales – Généralités – Principes

De belastingaangifte, daarbij inbegrepen de jaarrekeningen, door een vennootschap is in principe bindend en kan niet meer gewijzigd worden. Tot nu toe werd enkel in beperkte gevallen een uitzondering gemaakt. Wanneer bijvoorbeeld per vergissing een verkeerd bedrag door een schrijffout werd ingevuld (louter materiële vergissing), dan is het toegestaan om binnen de wettelijke bezwaartermijn deze vergissing recht te zetten. Een bepaalde post niet invullen, of een bedrag onder een verkeerde post zetten vergt echter een beoordelingsmoment en werd traditioneel als definitief beschouwd.

Het Hof van Cassatie heeft in zijn arrest van 10 maart 2016 het standpunt ingenomen dat wanneer een aangifte steunt op een met het boekhoudrecht strijdige boeking en dit leidt tot de vestiging van een wettelijke niet verschuldigde belasting, de belastingplichtige hiertegen kan opkomen zolang de bezwaartermijn niet is verstreken. Ook al is de onjuiste boeking het gevolg van een bewuste beslissing.

Slechts wanneer het boekhoudrecht aan de belastingplichtige een beoordelingsmarge laat en de belastingplichtige binnen dit wettelijk kader een beleidsbeslissing neemt, kan op de gemaakte keuze niet worden teruggekomen. Boeking en waarderingen die het gevolg zijn van een eerder genomen beleidsbeslissing zijn bijgevolg definitief, ook al blijken zij achteraf onoordeelkundig of lichtzinnig te zijn genomen.